

Den sanna historien om hur Carolina fick en kylskåpsdörr eller Mästerdetektiven Håkan löser mysteriet med melonerna

(Oförkortad version av bibl. Inga Johanssons artikel i Carolina Meddelanden, nr 2, 2008)

Kapitel 1

En sommareftermiddag 2006 får Informationsdisken besök av en äldre dam. Hon vill ha hjälp med att lösa ett problem. I sin ena hand har hon ett blekt amatörfotografi, som föreställer en plansch med vattenmeloner, i sin andra hand har hon **Lilla Blomboken** med bilden på pumpan uppslagen.

”Jag tror att jag äger en Rudbeckplansch” säger hon till Christina S som tjänstgör vid disken. ”Kan ni hjälpa mig att identifiera planschen?”

Christina S ringer på hjälp från Hamus. Inga J kommer, tittar på fotot och konstaterar att det nog inte är en Rudbeckhandskrift i alla fall.

”Men jag råkar ha Blomboken framtagen inne på avdelningen (Linnéåret höll på att förberedas) så kom med in och titta själv”.

Snabbt kan man konstatera att någon Rudbeckakvarell är det inte hon har i sin ägo.

”Men har ni inte några andra blomböcker, som bättre stämmer med mitt original?”

”Jo, men det blir nog svårt att finna just denna plansch” säger Inga J och tänker på nålen i höstacken och alla flror, som finns uppställda i våra magasin. ”Men ska vi kunna hitta rätt måste vi nog se originalet” fortsätter hon.

”Det går inte, jag har planschen uppklistrad på en kylskåpsdörr i Skåne”.

Där skiljs damen och Inga J åt, men dom utbyter visitkort och adresser ”Om ni trots allt skulle hitta något” säger hon och går lite vemodig sin väg.

Inga J lägger hennes namn på minnet.

Kapitel 2

Fredagen den 18 januari 2008 ringer Inga J:s telefon.

”Goddag det är Brita F minns Du mig?”

”Jaadå”

”Jag har kylskåpsdörren här nu. Kan jag komma upp med den på onsdag? Mitt barnbarn är här och kan hjälpa mig.”

”Tyvärr är jag upptagen på onsdag, men kanske en annan dag”. Inga J mumlar något om att vi kanske kan komma hem till henne och titta...

”Jag kan lämna in den i Katalogrummet!”

Det blir onsdag och Inga J ska gå på ett möte, men innan dess kommer hon på att Clifton W nog borde underrättas.

”Det kommer kanske en kylskåpsdörr till katalogrummet idag”.

”Javisst, säger Clifton W. Det ska väl gå bra. Ytterkläder och väskor får man inte ta in, men kylskåpsdörrar dom passerar.”

Clifton W glömmer bort att vidarebefordra detta meddelande till sina tjänstgörande kollegor. På eftermiddagen ringer Britta W från Informationen till Inga J. Man anar ett undertryckt fniss i hennes röst. ”Det står en dam med en kylskåpsdörr här, den ska till Dig”.

Inga J går ut och hämtar dörren, och träffar samtidigt barnbarnet, som vädjande tittar på henne och säger: ”Hoppas att ni kan hjälpa farmor med detta”, man förstår på honom att han levt hela sitt liv med detta planschmysterium och att han inget hellre önskar än *en lösning!!*

Inga J tar emot dörren och lovar att höra av sig, om nu någon lyckas med att identifiera planschen, men hon ger inte mycket hopp.

Väl inne på avdelningen lägger hon kylskåpsdörren på expeditjonsbordet och bryter ett vidhäftat kuvert adresserat till henne.

Där följer Brita F:s rörande beskrivning av kylskåpsplanschens öde. Den är inköpt på 40-talet i ramaffär i Stockholm för 12 kronor. Förgäves har hon letat efter dess ursprung. Hon har besökt olika bibliotek ute i landet men också varit på Vetenskapsakademien och KB. Aldrig har hon fått något svar. Till slut gav hon upp och 1985 klistrade hon upp planschen med starkt skolim på en kylskåpsdörr i sitt sommarhus. Men hon slutade inte att fundera på varifrån motivet kom. Så fick hon en dag **Lilla Blomboken** i present av ett barnbarn och så plötsligt tycktes hon komma närmare en lösning och nu kom Carolina in i bilden.

Brevet slutade med en vädjan ”hjälp mig äntligen till en slutpunkt. Brita F - urgammal 92 år!!”

Håkan H som under Inga J:s brevläsning hade stått och med sin skarpa blick examinerat kylskåpsdörren var plötsligt försvunnen till närmsta dator. Efter två minuter hörs hans rop. ”Här är den!”

Med hjälp av Google och sin välfungerande hjärna hade han fått fram en exakt kopia av planschen på vår Hamusdator. Efter ytterligare fem minuter och ett par katalogslagningar låg tre exemplar (två från Leufsta ett från vår egen samling) av **Johan Wilhelm Weinmanns *Phyntathoza iconographia... Band 3.***

Regensburg 1747, plansch 723 uppslagna bredvid kylskåpsdörren.

Inga J greppade omedelbart telefonen och ringde till Brita F. ”Vi har funnit ursprunget. Välkommen hit och se det bekräftat!”

Nu förbereds besöket. Magnus H på Repro gör en vacker kopia ur 1700-talsverket, Adam L och Bosse C på Bokbinderiet gör en stilig passepartout. Olle L får förvarning om kameraberedskap.

Kapitel 3

Tisdagen den 29 januari 2008 kommer Brita F till Informationsdisken. Denna gång möter hon Clifton W, som igenkännande ringer in till Hamus och talar om

att nu har vår besökare anlänt. Hon har nått slutpunkten. Med iver studerar hon sin plansch och de tre uppslagna flororna och lyssnar på mysteriets lösning. Hon är mycket nöjd och ännu nöjdare blir hon när vi presenterar henne ersättningsplanschen. Den blir ordentligt inslagen av Rolf E på Post- och leverans.

”Jag tänkte nog ta färdtjänst hem med er presenttavla, men den är så lätt och fint paketerad så nu åker jag med bussen”. Med ett smittande leende lämnar Brita F Carolina och dess personal, som genom hennes nyfikenhet fått ett både roande och lärorikt avbrott i sin biblioteksvardag. ”Kylskåpdörren får ni behålla!” var det sista hon sa på väg till busshållplatsen.

Inga Johansson, Hamus

*Chef för Handskrifts- och musikenheten, Carolina Rediviva, Uppsala universitetsbibliotek,
2008*